

ಕನ್ನಡ ಮಾಸ ನುಡಿ ಕನ್ನಡಿ

ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ತಪ್ಪಿ ಆನಂದಿಸುವ, ಪುಲಕವನ್ನು ಪಡುವ ದೊಡ್ಡ ಓದುಗ ವೃಂದ ನಮ್ಮಲ್ಲೂ ಇದೆ. ಅಂಥವರಿದ್ದಾರೆ, ಆದರೆ ಸೀಮಿತ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ. ಈಗ ಆ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಬದಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಓದುಗನೂ ವಿಜ್ಞಾನದತ್ತ ಮುಖ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಇನ್ನು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ಕೊಟ್ಟಾಗ ಅವು ಬಹುತೇಕ ವಿಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದೇ. ಕೊನೆಯಪಕ್ಷ ಮಗುವಿನ ತಾಯಿ ವಿಜ್ಞಾನದ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಪರಿಚಯ ಪಡೆದಿರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಅದು ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನಲ್ಲಾದರೂ ಸರಿಯೇ, ಕನ್ನಡದಲ್ಲಾದರೂ ಸರಿಯೇ.

ಕನ್ನಡ ವಿಜ್ಞಾನ ಪ್ರಸರಣದ ಭೀಷ್ಮರು

ಶಾಲಾ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಬೋಧನೆಗೆ ಬೇಕಾದ್ದು ಮೂಲ ವಿಜ್ಞಾನ. ತತ್ತ್ವಸಿದ್ಧಾಂತಪ್ರಯೋಗ. ಅದು ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದು. ವಿಜ್ಞಾನ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದೆ ಜಗತ್ತು ಮುನ್ನಡೆಯದು ಎಂಬ ಸತ್ಯ ಎಂದೋ ಅರಿವಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಬೇಕಾದ್ದು ಅವರಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಬಹುದಾದ ವಿಜ್ಞಾನ, ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ವಿಜ್ಞಾನ. ಕನ್ನಡಕ್ಕಂತೂ ವಿಜ್ಞಾನವನ್ನು ಜೀರ್ಣಿಸಿಕೊಂಡು ವಿಜ್ಞಾನ ಸಂವಹನದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದ ಹಿರಿ ತಲೆಗಳಿದ್ದವು. ವಿಜ್ಞಾನ ಸಂವಹನದಲ್ಲಿ ಎದುರಾಗುವ ಅನೇಕ ಅವರು ಅಡೆತಡೆಗಳನ್ನು ದಾಟಿದರು; ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿಿದ್ದ ಕಲ್ಪಮುಳ್ಳುಗಳನ್ನು ಸವರಿದರು, ಹೆದ್ದಾರಿಯನ್ನೇ ನಿರ್ಮಿಸಿದರು. ಸಂದರ್ಭ ಎಂಥಹದ್ದು, ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನ ಮೇಲಾಟದಲ್ಲಿ ಭಾರತ ಕುಣಿಯುತ್ತಿರುವಂತಹದ್ದು. ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಕಾಲೇಜು ಆವರಣದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವುದು ಅವಮಾನ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ, ಅಂಥವರು ಅಡಿಪಾಯ ಹಾಕಿಕೊಡದಿದ್ದರೆ ಪಾಯಿವಿಲ್ಲದ ಕಟ್ಟಡಗಳು ಏಳುತ್ತಿದ್ದವು, ಯಾವಾಗ ಕುಸಿಯುತ್ತಿದ್ದವೋ ಹೇಳಲಾಗದು. ಅಂಥ ಹಿರಿಯರನ್ನು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಮಾತುಕತೆಗಳ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಕನ್ನಡಿಗರಾದ ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ.

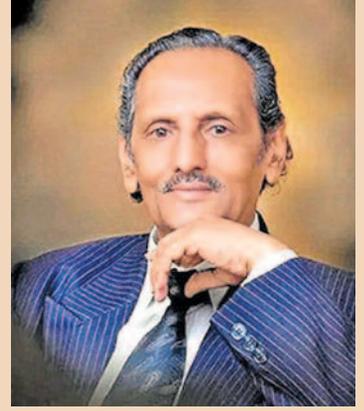
ಗುರು-ತಿಷ್ಠರಿಂದ ಭದ್ರ ಬುನಾದಿ

ನಮ್ಮ ಭಾಷೆಗೆ ಎರಡು ಸಾವಿರ ವರ್ಷದ ಇತಿಹಾಸವಿದೆ ಎಂದು ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಹೇಳುತ್ತೇವೆ. ನಿಜ, ಹೆಮ್ಮೆ ಪಡಲೇಬೇಕು. ಆದರೆ ವಿಜ್ಞಾನ ಬರೆಯಲು ಹೊರಟವರು ಒಂದು ಶತಮಾನ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಹೋದರೂ ಸಾಕು, ವಿಜ್ಞಾನ ಸಾಹಿತ್ಯ ನಿರ್ಮಾಪಕರು ನಗುಮೊಗದಿಂದಲೇ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಅಭಿಜಾತ ಕೃತಿಗಳಿಂದ, ತೋರಿದ ಮಾರ್ಗದಿಂದ. ವಿಜ್ಞಾನ ಸಾಹಿತ್ಯ ನಿರ್ಮಾಪಕರ ಬಗ್ಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಅವಚ್ಛೇ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ಕನ್ನಡ ವಿಜ್ಞಾನ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಮೂಲಕ ಬುನಾದಿ ಹಾಕಿದವರು ಬೆಳ್ಳಾವೆ ವೆಂಕಟನಾರಣಪ್ಪನವರು. ಆಗ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಭೌತವಿಜ್ಞಾನ ಬೋಧಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಬೆಳ್ಳಾವೆಯವರ

ವಿಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯಗಳ ನಡುವಿನ ಸಂಬಂಧ

ವಿಜ್ಞಾನ ಸಾಹಿತ್ಯಾದಿಗಳು ಸತ್ಯಾನ್ವೇಷಣೆ ಮತ್ತು ವಾಸ್ತವಾನುಸಂಧಾನಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೆರವೇರಿಸುತ್ತವೆ. ಒಂದರದು ಪ್ರಧಾನತಃ ಬುದ್ಧಿತ್ವಗಳ ವಿಧಾನ; ಮತ್ತೊಂದರದ್ದು ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಹೃದಯ ಭಾವೋದ್ವೇಗಗಳ ರೀತಿ. ವಿಜ್ಞಾನ ಶಾಸ್ತ್ರಾದಿಗಳು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವ ಪ್ರಮಾಣ ವ್ಯತ್ಯಕ್ತರೂಪದ್ದು; ಆದಕ್ಕೆ ಅನೇಕಾನೇಕರ ಸ್ವೀಕಾರಮುದ್ರೆ ಬೀಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದು ಬಹುಜನ ಪರೀಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಪ್ರಚಲನೆಗೆ ಬರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸಾಹಿತ್ಯದ ಸಮಾಚಾರ ಹಾಗಲ್ಲ. ಅದರದ್ದು ಹೃದಯಾಂತರಾಳದ ಸಾಕ್ಷ್ಯ. ಅದು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬನಿಗೆ ಒಂದೊಂದು ಬಗೆ ಅವನ ಜೀವನ ಸಂದರ್ಭ, ಸಂಸ್ಕಾರ, ಅನುಭವಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ. ಸಾಹಿತ್ಯದ, ಅದರಲ್ಲೂ ಕಾವ್ಯದ ಹಿರಿಮೆಯಿರುವುದು ಅಂತರಂಗವನ್ನು ಆರ್ಥಗೊಳಿಸಿ ಸಂಸ್ಕರಿಸುವ, ಜೀವನನ್ನು ತಿಕ್ಕಿ ತೊಳೆದು ಕಾಷಾಯಗಳನ್ನು ನೀಗಿಸುವ, ಎದೆ ಹೊರೆಯನ್ನು ಹಗುರಿಸುವ ಅಪೂರ್ವ ಕರ್ಮದಲ್ಲಿ.

ವಿಜ್ಞಾನ ಮಾನವನ ಜೀವಿತದ ದಿವಾನಖಾನೆ, ಪಡಸಾಲೆ ಮುಂತಾದ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಪ್ರವೇಶದ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನು ಅಲಂಕಾರಗೊಳಿಸಿ ಆಷ್ಯಾಯನಗೊಳಿಸಿದರೆ, ಸಾಹಿತ್ಯ ಖಾಸಗಿಯೂ ಅನ್ಯ ಪ್ರವೇಶ ನಿರ್ಬಂಧಿತವೂ ಆದ ಒಳಕೋಣೆಗಳನ್ನು ಚೊಕ್ಕಟವಾಗಿ, ದೇದೀಪ್ಯಮಾನವಾಗಿ ಇಡುವುದರಲ್ಲಿ ನೆರವಾಗುತ್ತದೆ. ವಿಜ್ಞಾನ ಲಭ್ಯವಾಗಿಸುವ ಸಾಮಗ್ರಿ ಮತ್ತು ಯಂತ್ರ

ಕಂತ್ರೋಪಾಯಗಳಿಂದ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಅತ್ಯಾಕರ್ಷಕತೆ, ವೈವಿದ್ಯಪೂರ್ಣತೆ ಮತ್ತು ಕಲಾಪೂರ್ಣತೆಗಳು ವರ್ಧಿಸುತ್ತವೆ. ಅದು ಮುದ್ರಣ ಬಾನುಲಿ ದೂರದರ್ಶನ ಚಲಚಿತ್ರಗಳ ಆತ್ಮಾಧುನಿಕ ತಾಂತ್ರಿಕ ನೈಪುಣ್ಯದ ಪ್ರಕಾಶಗಳಿಗೆ ದ್ವಾರಾ ಬಹುಜನ ಸಂಪರ್ಕವನ್ನೂ ಬಹುಕಾಲ ವ್ಯಾಪನೆಯನ್ನೂ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ವಿಜ್ಞಾನದ ವಿಧಾನ ವಸ್ತುಸತ್ಯವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿದ್ದು, ಸಾಹಿತ್ಯದ ರೀತಿ ಭಾವಸತ್ಯದ್ದಾಗಿದ್ದರೂ ಅವು ಪರಸ್ಪರ ವಿರೋಧಿಗಳಾಗಬೇಕಿಲ್ಲ. ಅವೆರಡರಿಂದಲೂ ನಮ್ಮ ಜಗಜ್ಜೀವನದ ತಿಳಿವಿನ ಮೇಲೆ ವಿಸ್ತರಿಸುತ್ತದೆ. ಸಾಹಿತ್ಯಕಾರರಾಗಲಿ ಕಲಾಕರ್ತರಾಗಲಿ ತಮ್ಮ ಪರಿಸರದ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳನ್ನು ಗ್ರಹಿಸುವ ರೀತಿ ವೈಜ್ಞಾನಿಕನಿಗಿಂತ ಬೇರೆಯಾಗಿದ್ದರೂ ಅವರು ತಮ್ಮ ಗ್ರಹಿಕೆ ಕಾಣ್ಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಸತ್ಯವನ್ನು ತಿರುಚುವಂತಿಲ್ಲ, ಮಿಥ್ಯಾಚಿತ್ರವನ್ನು ನೀಡುವಂತಿಲ್ಲ.

-ಪ್ರೊ. ಕೆ.ಎಸ್. ನಿಸಾರ್ ಅಹಮದ್
(‘ಅಚ್ಚುಮೆಚ್ಚು’ ಕೃತಿಯ ‘ವಿಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯ’ ಬರಹದಿಂದ)

ಬೆಳ್ಳಾವೆ ವೆಂಕಟನಾರಣಪ್ಪ

ನಂಗಪುರಂ ವೆಂಕಟೇಶ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್

ಕನ್ನಡ ನುಡಿ ವಿಜ್ಞಾನದ ನುಡಿ